

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Sect. 1. B. Virgo & D. Josephus exterius contraxerunt eodem modo & cum eisdem solemnitatibus, cum quibus alii istius temporis contrahebant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

rantium eorum exemplo, multitudo, quanta vel hinc quoque quamve multiplex eorum, tanquam horum omnium Ducum ac Principum gloria, dum Deiparam Virginem feminarum, Beatum Josephum verò hominum numerosissimi greges, si non affequantur, sequuntur tamen ac imitari contendunt? Nimirum adducentur quoque post Sanctum Josephum Virgines, Continentes, Conjuges, Comites, Duces, Principes, Reges, Imperatores, atque in ejus imitatione, discipulatu, ac clientelâ, proximi ejus offerrentur Regi Domino in lætitiâ & exultatione.

CAPUT XI.

An inter Divum Josephum, & Divam Deiparam verum intercesserit Matrimonium?

I. **S**UPPONO ex omnibus Patribus & Theologis, communi quæ omnium gentium sensu, matrimonium non esse quamlibet viri & mulieris conjunctionem, sed eam solùm quæ inter virum, ut maritum; & feminam, ut uxorem, intercedit: quæ conjunctio non est tam crassa & materialis, ut oriatur ex copulâ carnali, aut hæc sit pars illius, ut voluit Wicleph apud nostrum Thomâ Waldensem tomo 2. de Sacramentis cap. 130. quandoquidem & copula sit damnabilis, quam non verum præcesserit matrimonium: & verum inter illos sit matrimonium, qui ab ejus usu abstinent etiam ab initio amore virtutis: undè Concilium Florentinum in Decreto Eugenii meritò definit, *Matrimonium mutuo consensu perfici*, & Tridentinum Sessio. 24. Matrimonium ratum distinguit à consummato, quod illud consensu perficiatur, hoc usu.

II. Neque rursus est tam spiritualis ut sit purè animorum conjunctio, quâ vir erga mulierem ita afficiatur ut sibi invicem unicè adhæreant adhæsiōe dilectionis & cohabitationis perpetuæ,

ita enim inter Patrem & filiam, filium & Matrem, cohabitantes ex dilectione, esset matrimonium verum ac legitimum, hoc autem esse non potest: Nam Genesis cap. 1. dicit. *Relinquet homo Patrem suum & Matrem suam, & adhærebit uxori suæ.* Per quod manifestè innuitur conjugalem societatem inter Patrem & filiam, filium & Matrem esse inordinatam, & ob hoc illicitam, quandoquidem in conjugio sanciendo, Deus non Matrem aut Patrem petendos, sed relinquendos, statuat: Ita Hugo de S. Victore lib. de perpet. Virginitat. Mariæ.

Est ergo talis conjunctio ut per illam vir in mulieris, mulier in viri corpus accipiat & retineat dominium juxta illud 1. Corinth. cap. 7. *Mulier sui corporis potestatem non habet sed vir: similiter autem & vir sui corporis potestatem non habet sed mulier.* Ita ut existâ potestate habeant uterque jus utendi corpore a liberius, non ad quælibet, ut constat, sed ad copulam, quæ ideò dicitur actus conjugalis, seu usus potestatis conjugalis. Hoc posito.

SECTIO PRIMA.

Beata Virgo & D. Josephus exterius contraxerunt eodem modo, & cum eisdem solemnitatibus cum quibus contraherent alii istius temporis.

ILLud saltem omninò admittendum est. Est contra nonnullos, qui ex Patribus malè intellectis docuerunt inter illos tantum fuisse sponsalia de futuro. Hoc docuit inter alios Abdias in Vitâ Sancti Bartholomæi Apostoli: ait enim expressè, Joseph desponsatam, verum minimè nuptam Mariam Virginem habebat, eam quæ sententiam non improbabilem putavit Medina lib. 5. de Continentiâ cap. 64. Vide Sanchez 2. de Matrimonio d. 28. num. 1.

Probatum primò ex Scripturis in quibus toties Beata Virgo dicitur Conjux D. Josephi, Divus Josephus Vir Mariæ; quarum veritas ut minimùm hæc viâ salvatâ

salvari debet. Probatur secundò, quor-
sum enim D. Josepho Virginem sibi
solum desponsatam dimittendi tam an-
xia sollicitudo, tam dura cogitatio,
dum inventa est in utero habens de
Spiritu Sancto Matth. cap. 1. si tunc
non erat vera ejus uxor saltem in foro
externo? quandoquidem omnibus no-
tum sit quod per simplicem fornicationem
supervenientem sponsalia nuda jure
naturæ dirimantur. Probatur
tertiò, quia dato quod tunc tantum
fuisset sponsalia de futuro matrimonio,
quando Matthæi cap. 1. Desponsata
Mater Jesu Maria Joseph, ut voluit
illi, postmodum tamen debuit esse
Matrimonium per verba de præsentibus
cum ritibus publicis & consuetis, alio-
quin inter Mariam & Joseph violata
fuisset fides sponsalium: sponderant
enim matrimonium quod non contra-
xerunt. Probatur quartò, quia cum
constet ipsos post istam desponsationem
simul & sub eodem tecto totam
vitam transegisse, quomodo id potuissent
nisi conjugati sine scandalo? quod
Beatæ Virgini & Divo Josepho affricare
quis audeat nisi impius, impurus &
blasphemus? Probatur quintò, Judæi
Christi hostes jurati non cum per des-
pectum Josephi Fabri filium vocitassent,
sed potius ut ex fornicatione natum
traduxissent, si eos ante ejus nativita-
tem nupsisse non fuisset notissimum:
quod cum nunquam fecerint, facturi
si potuissent, quia illi infensissimi, sig-
num est manifestissimum eos publice
ut alii nupsisse.

VI. Objicies, Patres multi inter quos Di-
vus Epiphanius hæref. 78. S. Cyrillus
Hieros. Catech. 12. D. Hieronymus,
D. Hilarius, & Theophylactus in cap. 1.
Matth. videntur insinuare Beatam Vir-
ginem non fuisse uxorem D. Josephi,
sed ejus dumtaxat Sponsam, juxta illud
Lucæ cap. 2. ubi dicitur Joseph ascen-
disse à Galilæa in Bethleem propter
edictum Cæsaris cum Mariâ desponsatâ
sibi uxore prægnante: ergo quando
ascendit non erat Maria ejus uxor, sed
tantum desponsata, seu promissa in uxorem.
Notat præterea Euthymius Mariam à
Josepho non ad nuptias, sed ad
custodiam acceptam; quæ proinde si
aliquando dicitur uxor Joseph, tunc

nomen uxoris vel conjugis pro nomi-
ne sponsæ usurpatur.

Respondeo illos Patres ita loqui, VII.
non quod velint eos non nupsisse pu-
blice, & per verba de præsentibus, cujus
oppositum adeò certum est: sed quod
nolint fuisse conjuges, ut alii, ad copu-
lam; & ut significant tam ab eis illam
abfuisse, ac si non vir & uxor fuissent:
sed simpliciter Sponsus & Sponsa re-
mansissent; quoad locum Lucæ ineptè
valde illum interpretantur objicientes,
ridiculum enim est quod solum inter
illos fuisset promissio de futuro, &
quod ille ut caput familiæ cum solum
desponsatâ seu promissâ in Matrimo-
nium, ascendisset ad profitendum &
solvendum Cæsari censum.

SECTIO II.

*An illud Matrimonium quod
exterius contraxerunt fuerit
omni ex parte verum?*

VIII.
Negare videntur primò D. Grego-
rius Nyssenus homil. de Christi
Nativitate, D. Damascenus lib. 4. de
Fide cap. 15. Nicephorus ex Evodio
lib. 1. cap. 7. & lib. 2. cap. 3. Andræas
Cretensis orat. de Dormit. Virg. Ori-
genes tract. 26. in Matth. & Theophy-
lactus in Matth. cap. 23. qui referunt
Sacerdotes post annos undecim quos
Beata Virgo in templo exegerat, con-
siliium iniisse quid de Sacra illâ Virgine
statuerent, quam audierant virginitatem
Deo vovisse: quia nec decebat, nec
usitatum erat, ut mulier jam adulta in
templo remaneret: & aliundè time-
bant alicui viro jus & potestatem in
corpus illud Deo per votum dicatum,
facere. Tandem verò divinâ inspiratio-
ne decrevisse, eam tradere nomine
desponsationis, cuidam viro ad custo-
diendam ejus virginitatem idoneo,
qualis Joseph, ex eadem cum Virgine
familiâ & Tribu inventus, existimatus
est. Ex quo infertur non fuisse verum
matrimonium, sed veluti quoddam
pactum ad mutuam tantum cohabitatio-
nem ordinatum, sub nomine matri-
monii, ut Joseph B. Virgini ministraret,
ejusque virginitatis custos existeret.

G g

D. Hiero.